

CHAURAPANCHASICAЕ CARMINIS

INTERPRETATIO.

1. **V**el hodie virginem illam, veluti aurei Champaki fibram flavam, expansae Nymphaeae ore ridentem, tenerrimis capillis ornatam, e somno surrectam, membris amore concussis languidam, cogito tanquam scientiam incuria amissam.
2. Equidem nunc quoque membris meis suāviter contremisco, quando illam denuo adspicio lunifaciem, nova iuventute insignem, turgentibus papillis et summa pulchritudine gaudentem; cuius corpus per ignem ex Amoris telis enatum vexatur.
3. Vel nunc, quando illam, cuius oculi lotorum magnitudinem referunt, quaeque tumidarum papillarum onere lassata incedit, intueor; laceratis eam comprimendo os ipsius ebibo insaniens, quemadmodum apis nymphaeam pro lubitu osculatur.
4. Illius hodie sum memor ex Veneris colluctatione latera pendentis, cuius pendulae capillorum antiae in pallidulis fluctuabantur genis dum, furtivam culpam intus quasi occultans, blandos lacerti palmites cervicibus coniunxit.
5. Iam in mentem venit illa, quae vultum inflectens, tremulam magni oculi stellam, ex insomnia propter gaudium languidam, circumvolvitur; quae matutino tempore faciem prae pudore inclinavit, regio comparanda cygno, dum ex amoris lacu, lotis ornato, progreditur.
6. Equidem denuo intueri si liceret illam, cuius lumina ad aurem usque sunt protensa, cuiusque corpus tenerrimum propter diuturnam absentiam febrit, lacertis firmiter illam amplectens neque oculos deflecterem neque relinquerem illam.